

Sygn. akt **VI RCa 86/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Biernat-Kalinowska

Sędziowie: SO Ewa Błesińska (spr.)

SR del. do SO Leszek Wojtuń

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2014 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniego N. S.** reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową A. R.

przeciwko **S. L.**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 24 stycznia 2014 roku

sygn. akt III RC 598/13

apelację oddala.

Sygn. akt VI RCa 86/14

UZASADNIENIE

Małoletni powód N. S. reprezentowany przez matkę A. R. wniósł o podwyższenie do kwoty 900 zł miesięcznie alimentów zasądzonych na jego rzecz od pozwanego S. L..

Podał, że od momentu ustalenia alimentów w dotychczasowej wysokości, tj. 500 zł miesięcznie, znacznie zwiększyły się jego potrzeby. Wskazał, że aktualnie ma(...)lat, ma zainteresowania, których ze względów finansowych nie jest w stanie rozwijać, zaś sam fakt intensywnego wzrostu oraz zwiększenia się potrzeb edukacyjnych generuje znaczne koszty. Wskazał, że jego matka nie jest w stanie ponosić ich w dotychczasowej wysokości, albowiem jej dochód wynosi 1181 zł miesięcznie.

Pozwany w odpowiedzi wniósł o oddalenie powództwa. Zakwestionował zasadność podwyższania alimentów ze względu na jego trudną sytuację materialną, a także brak związku emocjonalnego z synem. Podał, że uzyskuje dochód w wysokości około 4800 zł brutto, gospodarstwo domowe prowadzi z konkubiną i dziećmi. Wskazał, że na utrzymanie córki konkubiny przekazuje 1500 – 1600 zł miesięcznie, ponadto opłaca terapię córki – 750 zł miesięcznie, gaz – 290 zł miesięcznie, prąd 220 zł miesięcznie, czynsz – 350 zł miesięcznie, internet – 45 zł miesięcznie, telefony

komórkowe – 250 zł miesięcznie, paliwo – 380 zł miesięcznie, ubezpieczenie samochodu, badania diagnostyczne – 130 zł miesięcznie. Podał, że zabezpieczenie potrzeb rodziny odbywa się kosztem ciągłego zadłużania, albowiem dochód w wysokości łącznej 4754,27 zł nie wystarcza jego rodzinie.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z 24 stycznia 2014r. w sprawie III RC 598/13 podwyższył alimenty od pozwanego na utrzymanie syna do kwoty 700 zł miesięcznie, oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Sąd decyzję swoją uzasadnił wskazując, że najistotniejsze w postępowaniu okazało się wykazanie, że doszło w sytuacji stron do zmiany stosunków uzasadniającej zmianę wysokości należnych na utrzymanie powoda alimentów. W ocenie Sądu nadto wiek powoda uzasadnia większe nakłady na jego utrzymanie. Sąd dostrzegł również lepszą sytuację zarobkową matki powoda i gorszą pozwanego.

Powyższy wyrok apelacją zaskarżył pozwany wnosząc o zmianę orzeczenia Sądu I instancji i oddalenie powództwa, nadto orzeczenie o kosztach postępowanie według norm przepisanych.

Argumentował swoje wnioski kwestionując zasadność ingerowania w wysokość alimentów na utrzymanie powoda. Wskazał, że powód uprawniony jest do leczenia logopedycznego w ramach świadczeń refundowanych, zaś mieszkanie, którego utrzymanie znacznie obciąża budżet jego matki miało być sprzedane. Podał, że jego rodzina generuje długi, albowiem uzyskuje zbyt niski dochód, w związku z tym nie ma możliwości opłacić alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Rejonowego. Za konieczne uznał również zweryfikowanie korzystania przez matkę powoda z pomocy MOPS lub ZUS. Wyekspozował również korzystanie przez matkę powoda z ulgi podatkowej wynoszącej średnio 140 zł miesięcznie. Za nieprawdopodobne uznał samodzielne funkcjonowanie matki powoda i wskazał na zasadność przeanalizowania jej relacji z poprzednim partnerem. Zanegował również wskazanie w uzasadnieniu wyroku zasadności utrzymania zbliżonego poziomu życia powoda i pozwanego. Wskazał, że utrzymuje córkę konkubiny przekazując jej miesięcznie kwotę 1500 zł, za którą musi się ona utrzymać funkcjonując poza domem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelację należało oddalić jako bezzasadną.

Sąd odwoławczy podzielił stanowisko Sądu Rejonowego w zakresie ustalenia zmiany stosunków w sytuacji stron stanowiącej zgodnie z art. 138 k.r.o. podstawę do ingerencji w rozstrzygnięcie o alimentach.

Przeprowadzone postępowanie wykazało, że od momentu ustalenia alimentów wyrokiem z 3 lutego 2010r. w sprawie III RC 732/09 zmianie uległy potrzeby powoda, zaś sytuacja pozwanego, wbrew jego twierdzeniom nie pogorszyła się. Małoletni powód z racji wieku ma znaczne potrzeby zarówno podstawowe, obejmujące wyżywienie, ubranie, leczenie, diagnostykę i profilaktykę zdrowotną, ale także inne zaliczane do usprawiedliwionych, jak wydatki na edukację, rozwijanie zainteresowań, a także rozsądne rozrywki. Powód, jak wynika z przeprowadzonych dowodów, wymaga leczenia, co nawet przy uwzględnieniu refundowania samego leczenia generuje dodatkowe koszty związane z dojazdem, zakupem lekarstw, środków opatrunkowych, suplementów. Twierdzeniom pozwanego natomiast o możliwości refundowanego leczenia logopedycznego przeciwstawić należy możliwość refundowanego leczenia ortodontycznego jego córki. W świetle zakresu świadczeń refundowanych możliwości w tym zakresie są zbliżone.

Pozwany zgodnie z art. 133§1 k.r.o. zobowiązany jest m.in. finansowo wobec powoda. Niezależnie od zamiaru funkcjonowania w innej rodzinie i z innym dzieckiem, niepodważalnym obowiązkiem pozwanego jest partycypowanie w kosztach utrzymania powoda i to nie w zakresie, w jakim pozwoła mu na to wolne środki finansowe, ale w zakresie, jaki wynika z potrzeb syna i możliwości zarobkowych pozwanego rozumianych jako możliwość uzyskania dochodu przy pełnym wykorzystaniu swoich możliwości. W świetle przepisów prawa pozwany nie jest alimentacyjnie zobowiązany wobec córki swojej aktualnej partnerki. Nie sposób więc w świetle obowiązujących przepisów uzasadnić dysproporcji w wydatkach na utrzymanie powoda i córki partnerki. W konsekwencji okoliczność przekazywania jej na utrzymanie na studiach pieniędzy nie stanowi przesłanki uzasadniającej uwzględnienie niewystarczającego udziału w

kosztach utrzymania syna. Wskazuje natomiast, że pozwany jest skłonny łożyć na utrzymanie córki partnerki, zatem tym bardziej winien łożyć na utrzymanie swojego syna. Nie sposób więc było uwzględnić stanowiska pozwanego wnoszącego o oddalenie powództwa.

Wskazać również należy, że alimenty na utrzymanie powoda zostały podniesione w nieznacznym zakresie. Zwiększenie świadczeń o 200 zł nie nadwyręży budżetu pozwanego, który na utrzymanie córki powódki przeznacza znacznie większe kwoty. Dochód uzyskiwany przez pozwanego pozwala, w ocenie Sądu, na wywiązanie się przez pozwanego z finansowych obowiązków wobec powoda. Pozwany uprawniony jest dysponować swoim dochodem w dowolny sposób, jednak w hierarchii jego wydatków pierwszoplanowym winno być zabezpieczenie potrzeb powoda, zwłaszcza, że w żaden inny sposób nie przyczynia się do jego funkcjonowania.

Podkreślić również należy, powód uprawniony jest do utrzymania takiego standardu życia, jaki by go dotyczył, gdyby rodzice wspólnie gospodarowali. Nie powinien on ponosić negatywnych konsekwencji konfliktu rodziców. Zgodnie z art. 133§1 k.r.o. ze względu na wiek powoda utrzymanie go obciąża jego rodziców. W postępowaniu o ukształtowanie obowiązku alimentacyjnego analizie więc podlegają zarówno możliwości zarobkowe pozwanego i matki powoda, jak i nakład osobistej ich pracy na rzecz powoda. W osobistych staraniach o wychowanie i utrzymanie pozwany pozostaje bierny, co powoduje, że obowiązkami wykonywania osobistej pracy na rzecz powoda obciążona została jego matka. W konsekwencji pozwany w większym zakresie niż matka powoda powinien finansować koszt jego utrzymania. Sąd odwoławczy uznał więc, że ustalony przez Sąd Rejonowy zakres świadczeń należnych powodowi od pozwanego jest adekwatny do jego potrzeb oraz możliwości zarobkowych pozwanego. Pozwany uzyskuje dochód pozwalający, w ocenie Sądu, na przekazanie kwoty 700 zł miesięcznie na utrzymanie syna. Wskazane natomiast przez pozwanego wydatki nie podważają wniosku Sądu Rejonowego o konieczności zwiększenia udziału pozwanego w kosztach utrzymania syna.

Sąd odwoławczy uznał zatem, że apelacja nie przedstawia okoliczności mogących podważyć słuszności argumentów wskazanych przez Sąd I instancji, a w konsekwencji na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.